

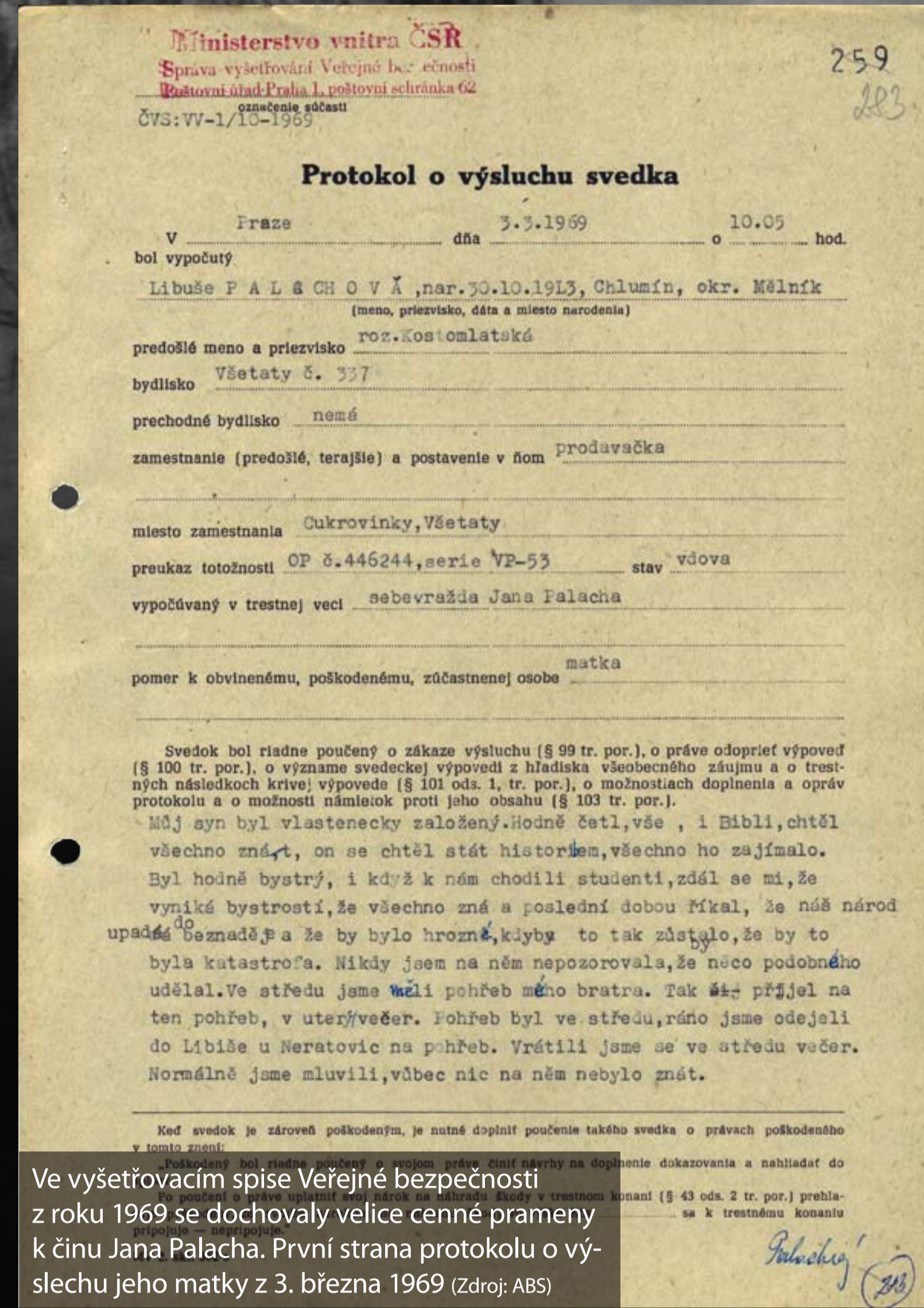
Obálka desky „Kde končí svět“, kterou navrhl Jaroslav Šerych. Deska byla vydána družstvem Ariston již několik týdnů po Palachově činu. V roce 1970 vyšetřovali příslušníci Státní bezpečnosti okolnosti jejího vydání (Zdroj: archiv Jaroslava Šerycha)

Akce „Palach“

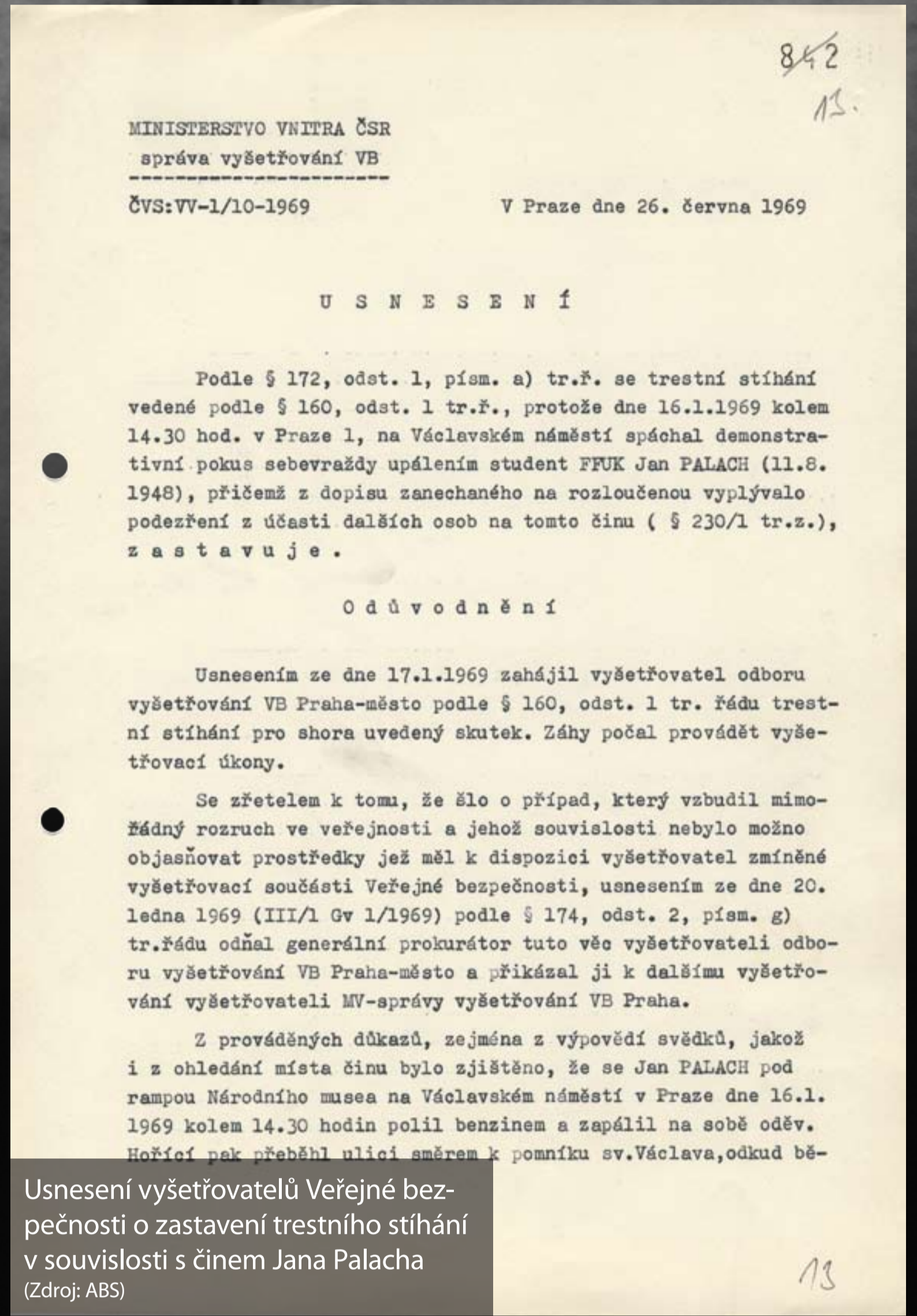
Okolnosti Palachova činu několik měsíců podrobně zkoumali vyšetřovatelé Veřejné bezpečnosti. Zajímali se především o možnou účast dalších osob na sebeupálení Jana Palacha. Vyslechli řadu svědků, vyžádali si několik znaleckých posudků a napsali pro vedení ministerstva vnitra mnoho zpráv. V červnu 1969 zastavili trestní stíhání vedené proti neznámé osobě s odůvodněním, že se nepodařilo získat žádné konkrétní důkazy o existenci skupiny, o níž se Palach zmínil ve svých posledních dopisech.

O vyšetřování se od počátku zajímalo také vedení Státní bezpečnosti, které však jeho postup a závěry příliš neovlivnilo. Nový zájem tajné policie nastal v souvislosti s prvním výročím Palachova činu. V únoru 1970 podal mjr. Jiří Dvořák návrh na *agenturně-operativní rozpracování a dokumentaci sebevraždy studenta Jana Palacha*. O několik týdnů později byl zaregistrován pátrací svazek s krycím názvem „Palach“, do něhož byly ukládány získané dokumenty. Příslušníci Státní bezpečnosti se zaměřili nejen na kontrolu předchozího vyšetřování, ale snažili se také získat *materiály pro účelovou politickou kontrapropagandu*. Kontaktovali některé svědky, jejichž výpovědi tajně nahrávali. Zabývali se i okolnostmi vydání a distribuce gramofonové desky „Kde končí svět“, na níž byly kromě několika starších básní zveřejněny také projevy řečníků z Palachova pohřbu. Příslušníci Státní bezpečnosti se také každoročně snažili zabránit veřejnému připomenutí Palachova činu. Jeho příbuzné donutili v říjnu 1973 k souhlasu s exhumací pozůstatků a s likvidací hrobu na Olšanských hřbitovech.

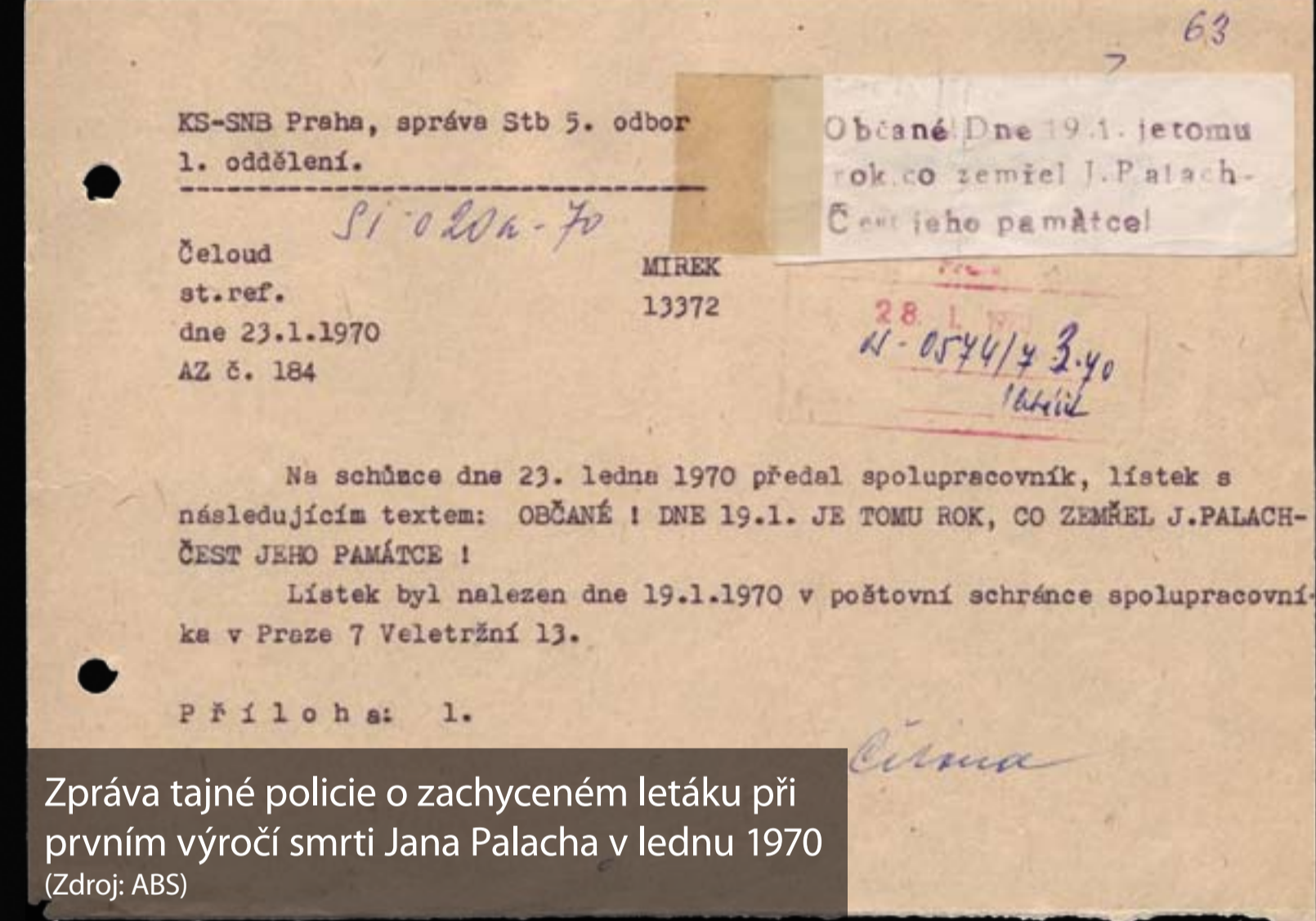
Přestože byla Státní bezpečnost doslova posedlá představou o existenci skupiny živých pochodní, nezískala pro své tvrzení žádné věrohodné důkazy. V souvislosti s výročím Palachova činu vyhledávaly bezpečnostní složky pravidelně pohotovost. Obava z možných pouličních demonstrací se však naplnila až po dvaceti letech během tzv. Palachova týdne.

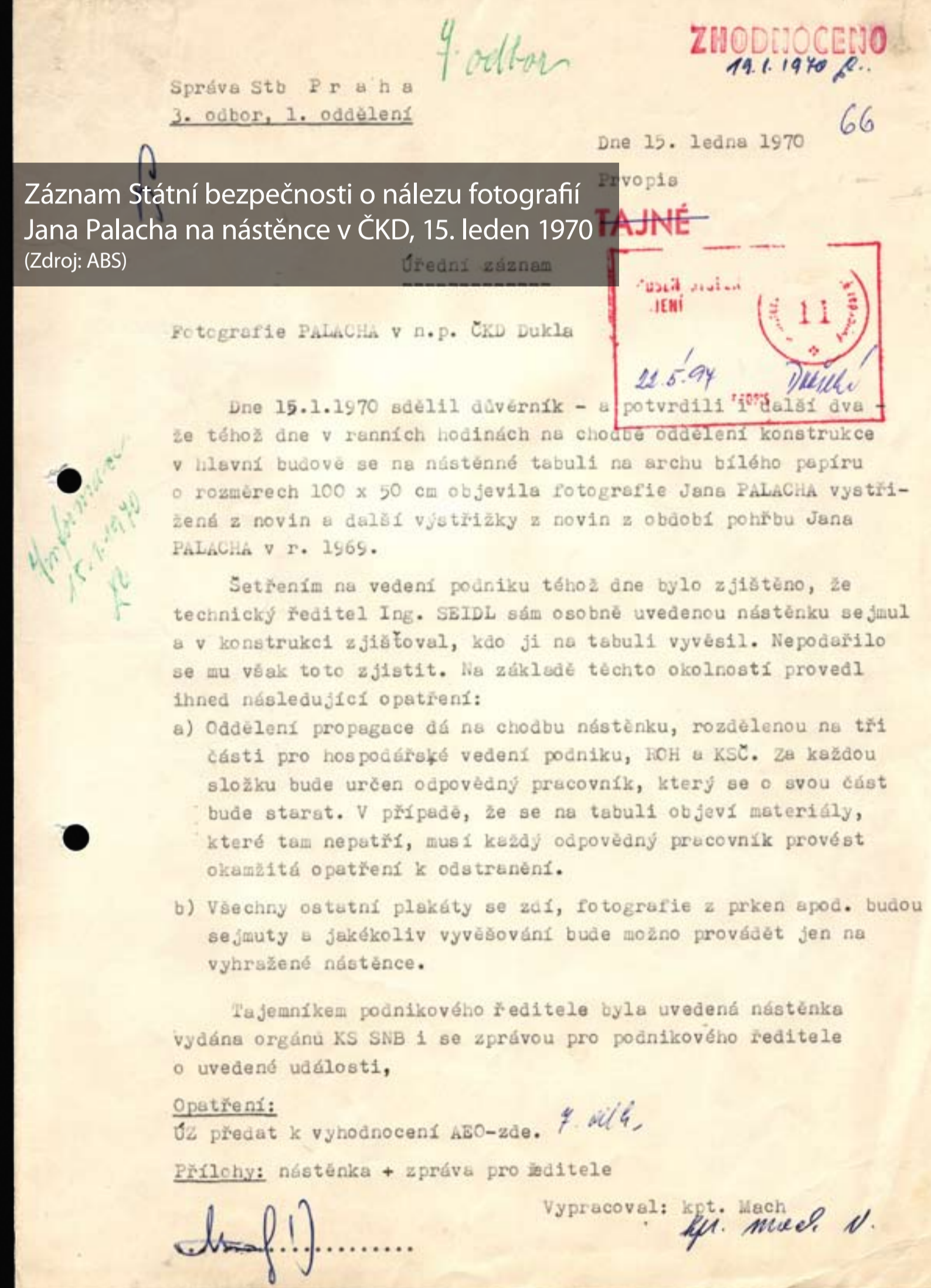
Ve vyšetřovacím spise Veřejné bezpečnosti z roku 1969 se dochovaly velice cenné prameny k činu Jana Palacha. První strana protokolu o výsluchu jeho matky z 3. března 1969 (Zdroj: ABS)

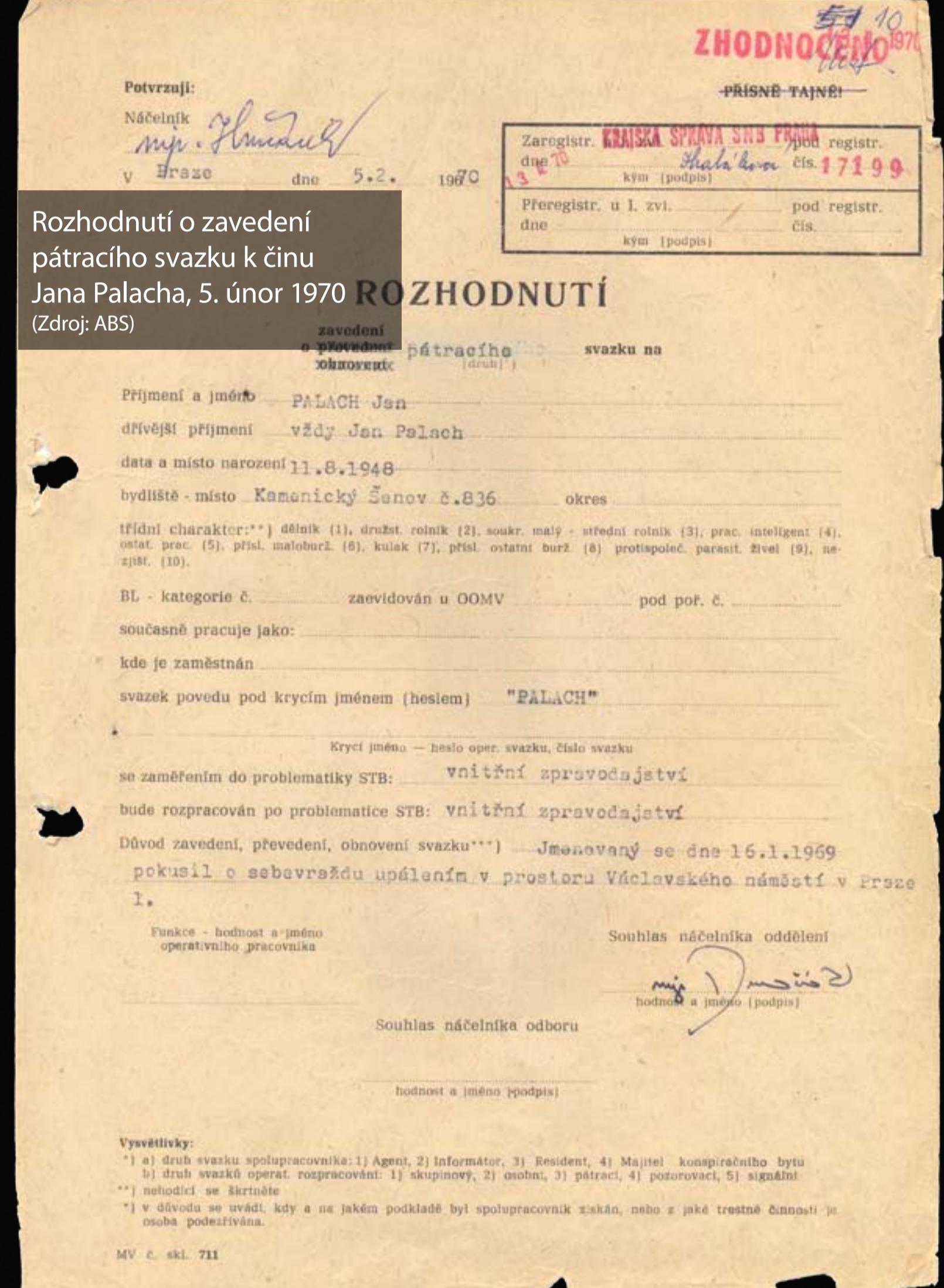
Usnesení vyšetřovatelů Veřejné bezpečnosti o zastavení trestního stíhání v souvislosti s činem Jana Palacha (Zdroj: ABS)

Zpráva tajné policie o zachyceném letáku při prvním výročí smrti Jana Palacha v lednu 1970 (Zdroj: ABS)

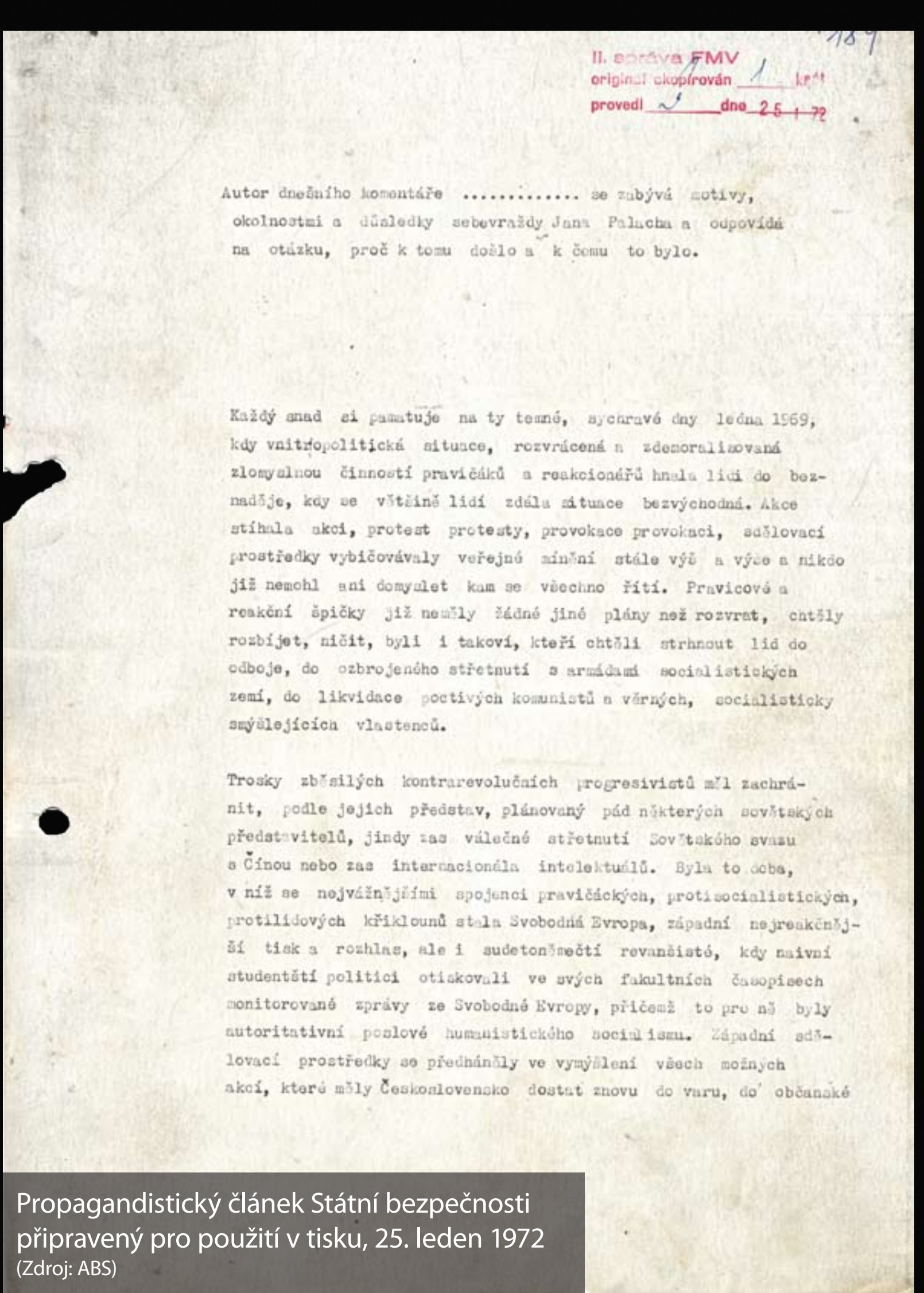
Záznam Státní bezpečnosti o nálezu fotografií Jana Palacha na nástěnce v CKD, 15. leden 1970 (Zdroj: ABS)

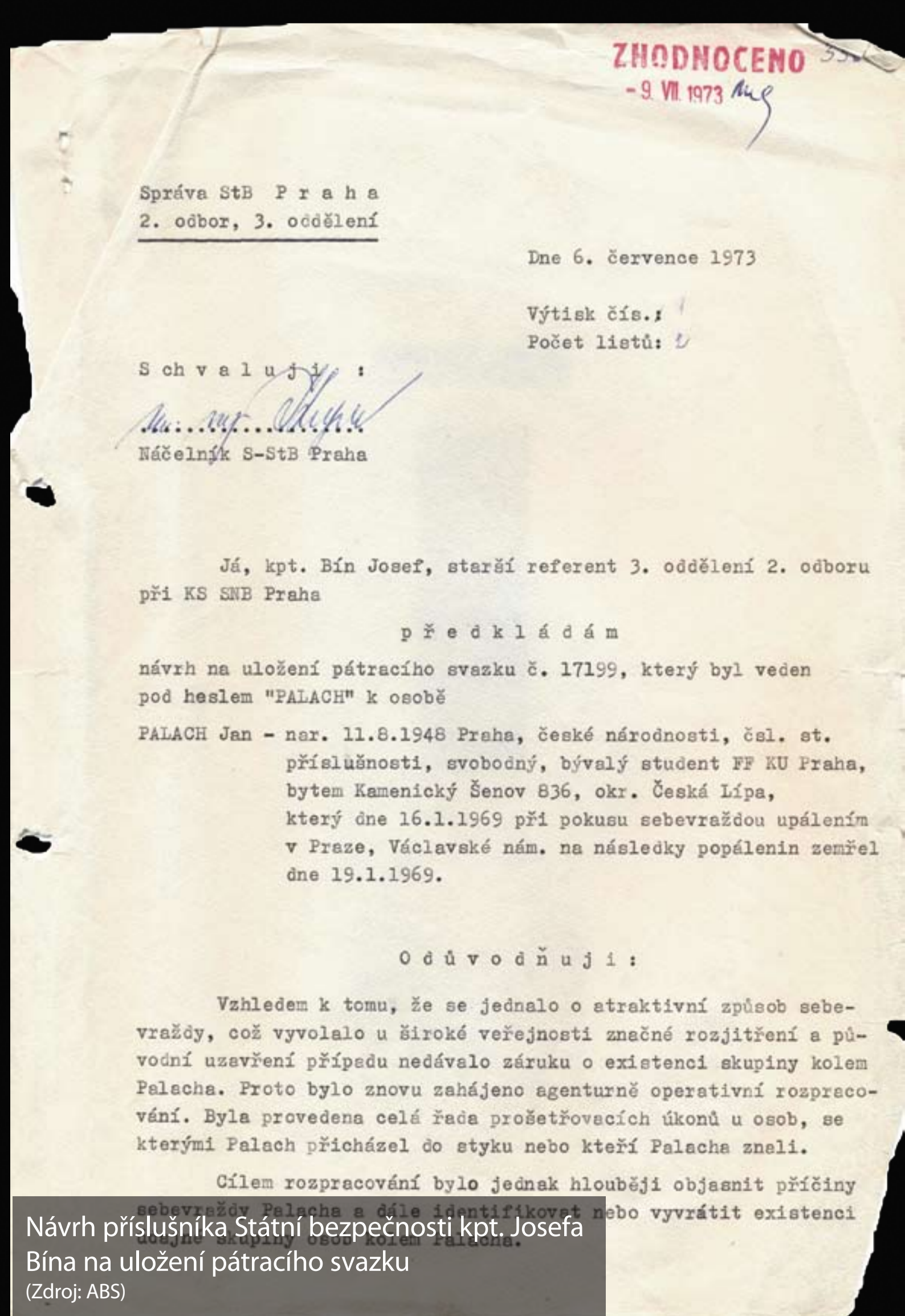
Rozhodnutí o zavedení pátracího svazku k činu Jana Palacha, 5. únor 1970 (Zdroj: ABS)

Státní bezpečnost kontrolovala řadu let korespondenci Libuše Palachové. Zabavila také listek s jejím poděkováním za projevoun soustrast (Zdroj: ABS)

Propagandistický článek Státní bezpečnosti připravený pro použití v tisku, 25. leden 1972 (Zdroj: ABS)

Návrh příslušníka Státní bezpečnosti kpt. Josefa Bína na uložení pátracího svazku (Zdroj: ABS)